

Det var resultatet af forhandlingerne, og jeg synes virkelig, at vi med de her forhandlinger kan konstatere, at afsnittet om Færøerne i statsministerens tale er skrumpet drastisk ind. Det synes jeg er helt naturligt, for de aftaler går jo ud på, at det, som skal ske, først og fremmest skal ske hjemme på Færøerne, og når man er enige på Færøerne, er det faktisk kun et spørgsmål om, hvordan man får dette her sat i gang.

Aftalerne ligger helt klar, der er ikke nogen tvivlsspørgsmål, der skal ikke nogen langvarige og dramatiske forhandlinger til.

Med hensyn til det, som også var emnet, som hr. Ole Stavad nu rejste, det her spørgsmål om, hvad der sker, hvis færingerne vælger at gå videre end det, som de aftaler indeholder, nemlig til at have fuld suverænitet hjemme på Færøerne, så tror jeg næsten, at jeg kan konstatere, at alle partier her i Folketinget, inklusive statsministeren og regeringen, som har givet tilsagn om det, vil tage det positivt til efterretning, hvis det er et ønske fra den færøske befolknings side.

Så jeg synes, at dette her afsnit om Færøerne, og hvad der nu sker fremover, først og fremmest er et spørgsmål, som vi skal drøfte hjemme på Færøerne.

Det er jo lidt vanskeligt at skulle holde en tale her i Folketinget, når man som udgangspunkt ikke skal blande sig i dansk politik, og når man så også har fået den væsentligste aftale på plads mellem Færøerne og Danmark, er der ikke så meget tilbage.

Kl. 19.45

Men alligevel vil jeg meget gerne benytte lejligheden til at sige noget ud fra statsministerens tale. Jeg synes faktisk, at indholdet i talen er meget interessant og meget relevant, og det tager fat på nogle spørgsmål, som ikke bare er aktuelle i Danmark, men så sandelig også hjemme på Færøerne og måske også i de øvrige nordiske lande – ja, måske i hele Europa. Det er netop dette her med forsørgerpligten, som den offentlige sektor påtager sig, og i denne forbindelse også, hvordan man skal få en harmoni mellem arbejdsmarkedet og familien.

Det er så vigtigt, at vi har den fleksibilitet i vores samfund, sådan at alle befolkningsgrupper har et godt liv. Det gælder både når det kommer til børnepasning, til folkeskolen og til uddannelse, men det gælder også på ældreområdet med hjemmehjælp, plejehjem osv. Selvfølgelig skal vi have nogle regler og nogle tilbud her, som gør, at disse her grupper har det godt.

Men det, som er problemet, er, at hver gang vi som politikere med lovforslag laver en eller anden ordning, som vi – i gåseøjne – tilbyder vores borgere, så glemmer vi samtidig at fortælle dem, at for at kunne finansiere dette her skal vi ned i lommen hos hver enkelt for at hente de her penge op.

Derfor synes jeg, at det, som statsministeren nu har sat på dagsordenen med en kommission til at udrede, hvordan familien har det, er meget interessant og meget væsentligt. For hvis vi tænker os, at de yngre er længere unge – de bliver ældre og ældre, før de kommer ud på arbejdsmarkedet – og at de ældre bliver yngre og yngre, når de går fra arbejdsmarkedet, så bliver denne her del, som er på arbejdsmarkedet, mindre og mindre. Det er dem, som efter endt uddannelse skal stifte familie, skal få børn, skal bygge hus, har studiegæld og samtidig skal forsørge både den yngre og den ældre del af befolkningen.

Der har vi så kernen i hele problematikken: Det er det stadig stigende skattetryk, som efter min mening kommer til at få hele den velfærdsmodel, som vi har, til at kollapse. Derfor støtter jeg dette her med at sætte familien, dvs. dem, som er aktive på arbejdsmarkedet, i fokus og se på, hvordan de har det, hvilke krav og betingelser de lever under, og om de er tilfredsstillende. For der er ikke noget som helst formål med, at man presser denne her del af befolkningen så meget, at den ikke holder til at være på arbejdsmarkedet i de år, hvor den ellers skulle være der og brødføde både de ældre og de yngre.

Derfor synes jeg, at det er et meget godt initiativ, og jeg kan i hvert fald tilslutte mig de tanker, som statsministeren gør sig her på det område. Jeg vil absolut også prøve på at kopiere disse her tanker til Færøerne, for det er lige så aktuelt hjemme på Færøerne, som det er i Danmark.

Jeg synes også, at andre dele af talen er meget fornuftige, f.eks. dette her med, at man siger, at det skal lønne sig at arbejde. Selvfølgelig skal det lønne sig at arbejde. Men vi har det problem med det marginals-kattetryk, som vi har, at der faktisk er en del af vores befolkning, som ikke får noget ud af at gøre en ekstra indsats.

Kl. 19.50

Derfor har vi sat en proces i gang på Færøerne med at mindske marginals-kattetrykket, og effekten af det er, at vi faktisk ikke får færre skattekrone i kassen af den grund, men vi får flere, som er mere interesserede i at gøre en ekstra indsats og få nogle ekstra kroner.